TAKŘKA Z OČÍ DO OČÍ

PAVILON
LEVHARTŮ

PAVILON LEVHARTŮ

Levhart mandžuský *Panthera pardus orientalis* je nejseverněji žijící velká forma levharta skvrnitého s hustou až 50 mm dlouhou srstí. Jeho zbarvení je světlejší s velkými, řídce rozmístěnými rozetami. K dalším rozpoznávacím znakům patří dlouhý hustě osrstěný ocas a šedě zbarvené oči. Černě zbarvení jedinci se u tohoto poddruhu nevyskytují. Celková délka samců činí 170–190 cm, samic 140–175 cm, délka ocasu 60-97 cm, kohoutková výška 50–75 cm, hmotnost samic je 30–55 kg, hmotnost samců činí 40–80 kg.

V přírodě levharti loví celou škálu zvířat, nejčastěji se jejich kořistí stává jelen sika, srnec sibiřský, kabar pižmový, zajíci, ale uloví i jezevce a v nouzi nepohrdnou menšími zvířaty. Na lov se vydávají obvykle v noci, nejprve se k lovenému zvířeti nepozorovaně připlíží a teprve potom zaútočí, někdy na ni číhají a loví ze zálohy. Pak si kořist odnáší na skryté místo, někdy s ní vylézají i na stromy.

V přírodě se tento levhart v současné době vyskytuje pouze na Dálném východě na pomezí Ruska severní Koreje a Číny. Žije v oblastech, v nichž v zimě dochází k poklesům teplot hluboko pod bod mrazu a napadne zde velké množství sněhu a naopak v létě tam panují velká horka. Okolo 30 jedinců žije v Rusku, několik dalších levhartů je rozptýlených v Číně v blízkosti ruských hranic.

Pravděpodobně se vyskytují i v severních oblastech Severní Koreje nedaleko čínských hranic. Nepotvrzené zprávy naznačují, že malý počet levhartů může žít i v demilitarizované zóně mezi Severní a Jižní Koreou, ale v Jižní Koreji byli vyhubeni již v 60. letech minulého století.

Podle průzkumů mezinárodních organizací a Ruské akademie věd se od roku 2000, kdy bylo pozorováno 22–28 jedinců, stavy mandžuských levhartů mírně zvýšily. V roce 2007 zde žilo 7–9 levhartích samců, 3–7 samic bez koťat, 4 samice s mláďaty, 5–6 koťat, 6–8 neidentifikovatelných zvířat. Celkový odhad byl okolo 27-32 jedinců. Ale pro zachování druhu by bylo nutné, aby stálá populace čítala alespoň okolo 100 zvířat. V důsledku zlepšení ochrany v Rusku i v Číně a zavedení dalších opatření lze očekávat zvýšení současné populace asi na 80 zvířat v horizontu 15–20 let. Počty levhartů v přírodě se zjišťují za pomocí fotopastí, jen v roce 2011 bylo vyfotografováno na 156 snímcích asi 17 různých jedinců. Další metodou zjišťování jejich početnosti je sledování a měření stop v zimním období, na kterém se podílí profesionální ochranářské organizace i dobrovolníci. Podle velikosti i dalších indicií lze spolehlivě rozpoznat stopy různých jedinců.

PAVILON LEVHARTŮ

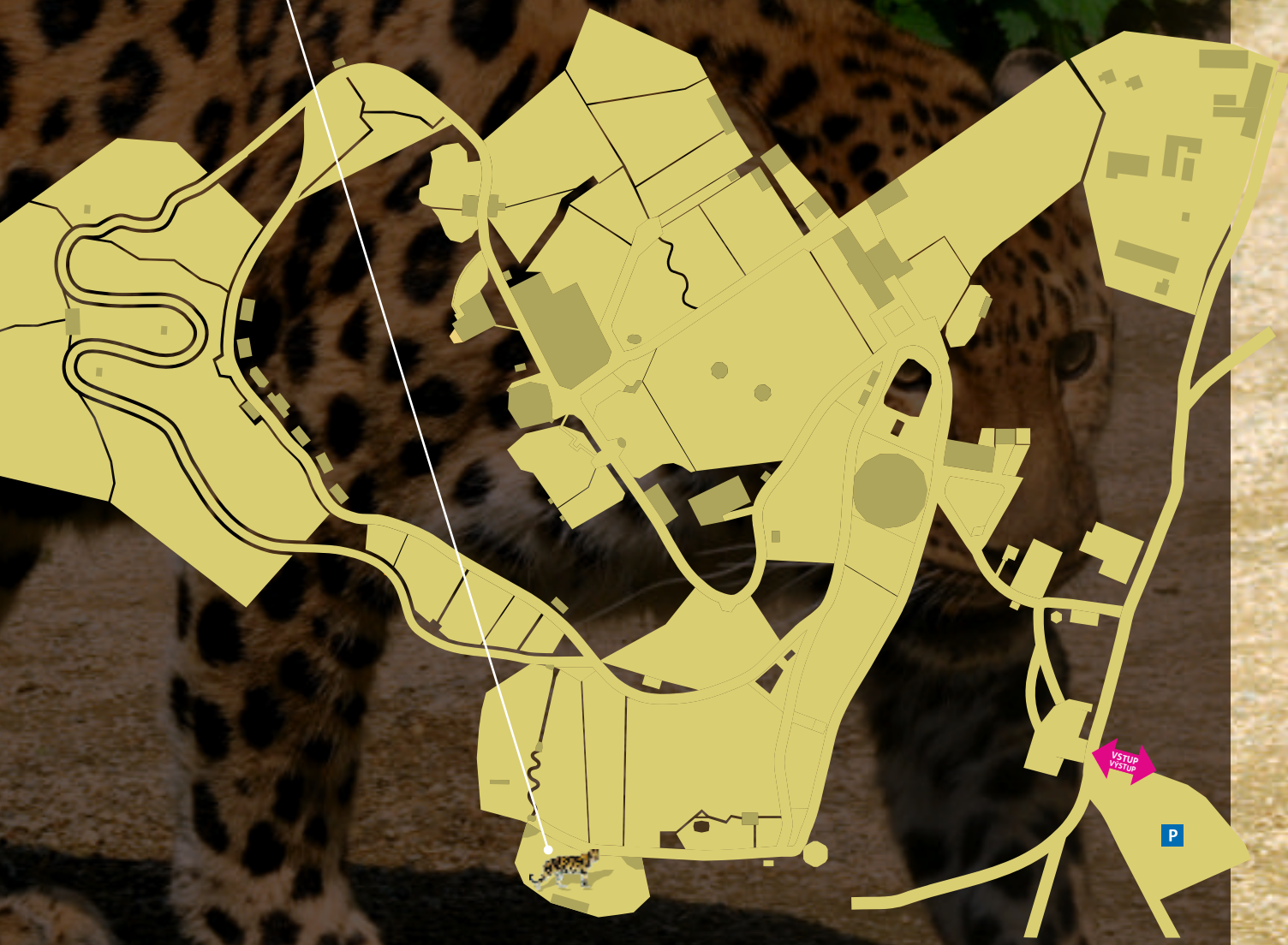

Copyright Zoo Olomouc 2013

OHROŽENÍ

Vážnou hrozbou pro levharty mandžuské je pytláctví. Téměř každý rok je zabaveno několik kůží, nebo jsou nalezena jejich mrtvá těla. U některých z nich bylo při pitvě prokázáno, že se stali obětí pytláků. Pytláci patří mezi relativně bohaté Rusy (jak místní obyvatele a lidi z okolních měst), stejně tak mezi chudé místní vesničany, kteří je zastřelí při ochraně domácích zvířat nebo na prodej kůží i dalších částí těla používaných v tradiční čínské medicíně.

Dalším problémem je rozrůstání faremního chovu jelenů, kde levharti v nouzi hledají kořist a často zde dojde k jejich zastřelení nebo těžkému poranění. Dalšími problémy v oblasti jsou i velké lesní požáry a těžba dřeva i nerostných surovin, které poškozují a ničí životní prostředí levhartů.

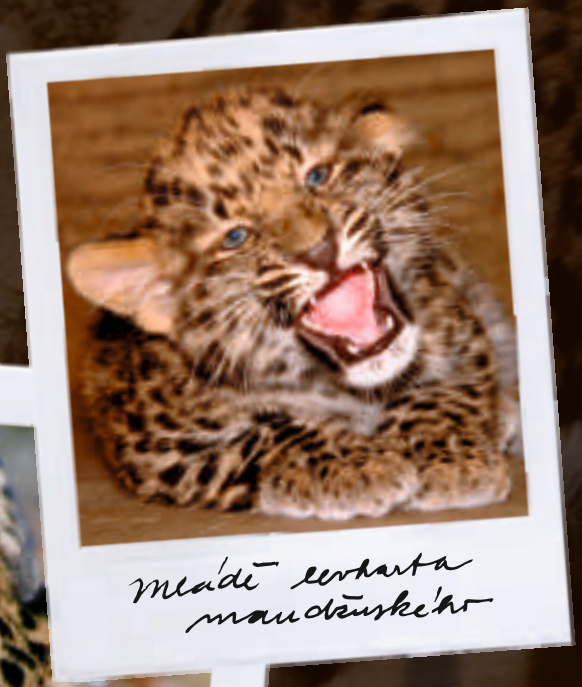

mládě levharta mandžuského

levhart mandžuský

CHOV V ZOO

Zoologické zahrady se intenzivně pokouší o jejich záchranu a množství zvířat chovaných v zajetí několikanásobně převyšuje jejich počet v přírodě. V zoologických zahradách v Evropě, Severní Americe a zemích bývalého Sovětského svazu žije přibližně 200 levhartů. V roce 2011 se v evropských zoo chovalo celkem 113 levhartů, z toho 68 samců a 47 samic ve 48 institucích. Většina těchto zvířat je zařazena do řízených záchovných programů. Někteří z nich mohou být v budoucnu zapojeni do navrhované reintrodukce v přírodní rezervaci Lazovsky, kde ještě před nedávnou dobou žili. Od levhartů v zoologických zahradách v Novosibirsku a v Moskvě byly odebrány vzorky na vyšetření některých chorob jako součást příprav na jejich případné vypouštění do přírody.

Ve stadiu příprav jsou také odběry vajíček a spermatu od geneticky cenných zvířat jak v zoo, tak i v přírodě pro jejich uchování a použití v budoucnosti. Vypracování této metodiky by přineslo v chovu mandžuských levhartů mnoho kladů. Využil by se genetický potenciál zvířat v zoo, která již nejsou schopná reprodukce. Zároveň by odpadla nutnost importovat zvířata z přírody, ale stačilo by odebrané vzorky použít k umělé inseminaci.

Copyright Zoo Olomouc 2013

BIOTOP A REZERVACE

Levharti mandžuští obývají nedotčené listnaté a smíšené lesy bez antropogenních změn s původním zazvěřením včetně různých druhů kopytníků a jelenů. Dospělý jedinec potřebuje k obživě přibližně 500 kilometrů čtverečných nedotčených lesů a vysočin.

Mezi nejdůležitější rezervace, které byly zřízeny kvůli ochraně mandžuských levhartů tak i tygrů ussurijských jsou v Rusku „zapovednik" (rezervace) Kedrovya pad a „zakazniky" (chráněná území) Barsovy a náhorní plošina Borisovkoe. Zvažuje se také možnost vypouštění levhartů ze zoo a jiných chovů na jihu pohoří Sikhote Alin, kde levhart mandžuský vymizel zhruba před 30 lety a v současné době zde žije dostatek vhodné kořisti, především jelenů sika. Na případné vypouštění se připravují mezinárodní organizace (WCS, ZSL a WWF), místní i mezinárodní odborníci, ruské Ministerstvo přírodních zdrojů, samospráva Primorského kraje a Lazovski zapovednik (rezervace), který se zde nachází. Je možné, že po vyřešení administrativních úkonů a získání dostatečného počtu vhodných levhartů se do několika let jejich vypuštění do volné přírody uskuteční. Na čínské straně byla v roce 2001 zřízena přírodní rezervace Hunchun o rozloze 122 000 ha, která je velmi úzká, ale táhne se několik set km podél hranic se severní Koreou a Ruskem. Velké plochy vhodných lesních biotopů zůstaly zachovány v severovýchodní Číně, která se zde snaží zlepšit hospodaření s lesy, zavést lepší ochranu a protipytlácká opatření. Lze očekávat, že s postupem času by se sem mohli levharti mandžuští i tygři ussurijští opět vrátit.

Levhart skvrnitý | Levhart mandžuský – původní výskyt | Levhart mandžuský – současný výskyt

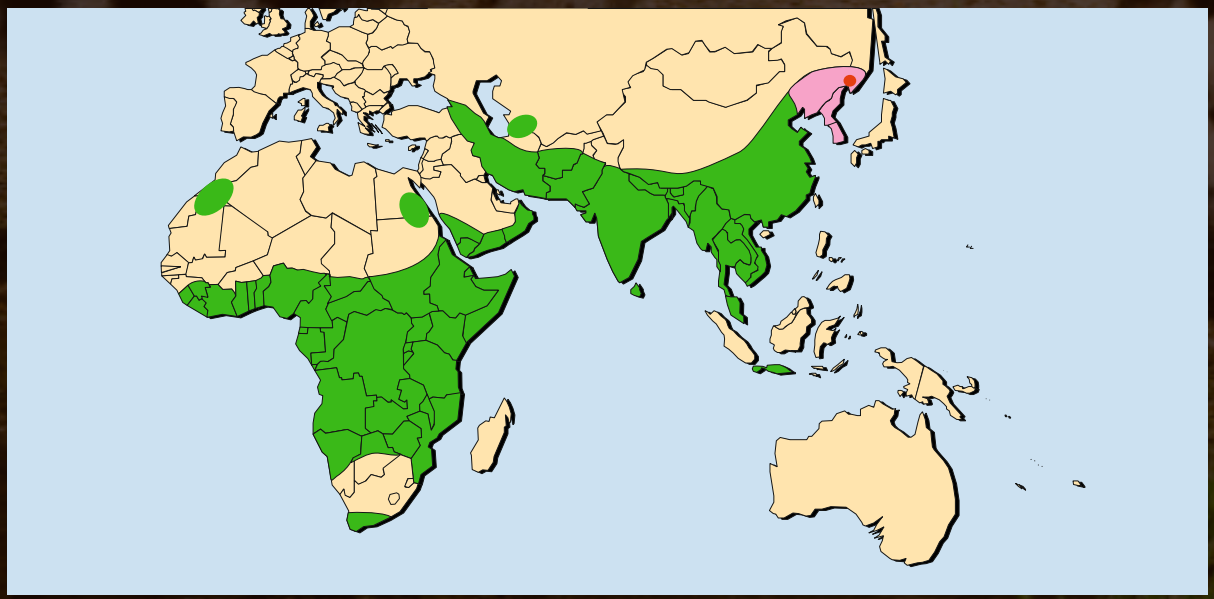

Primorskij kraj v Rusku

V původě žije je okolo 35 kerantů!

Copyright Zoo Olomouc 2013

ZOOOLOMOUC

Zoologická zahrada Olomouc
Darwinova 29
779 00 Olomouc - Svatý Kopeček
Czech Republic
tel.: +420 585 151 601
e-mail: info@zoo-olomouc.cz
www.zoo-olomouc.cz

Created by BastArt.cz